

تأثیر محلول پاشی کیتوزان بر ویژگی‌های کمی و کیفی بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*) تحت تنش کم‌آبی

محمدصادق دهقانی^۱، معصومه نعیمی^{۲*}، ابراهیم غلامعلی‌پور علمداری^۳ و حمید جباری^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته آگرروکولوزی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، گلستان، ایران

۲- نویسنده مسئول، استادیار، گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران

پست الکترونیک: Naeemi_701@yahoo.com

۳- استادیار، گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران

۴- استادیار، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

تاریخ پذیرش: آذر ۱۳۹۷

تاریخ اصلاح نهایی: آبان ۱۳۹۷

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۷

چکیده

به منظور بررسی تأثیر محلول پاشی کیتوزان بر ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه دارویی بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*) در شرایط تنش کم‌آبی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۹۳-۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی گنبدکاووس اجرا شد. فاکتورهای مورد مطالعه شامل آبیاری پس از ۶۰ میلی‌متر تبخیر از تنشک تبخیر کلاس A (شاهد) و ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر از تنشک تبخیر کلاس A (تشکم‌آبی) و تیمار محلول پاشی کیتوزان در پنج سطح شامل عدم مصرف کیتوزان (محلول پاشی با آب مقطر به عنوان تیمار شاهد (K₁)), محلول پاشی به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت (K₂), محلول پاشی به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۷۵ روز پس از کاشت (K₃), محلول پاشی به مقدار ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت (K₄) و محلول پاشی به مقدار ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۷۵ روز پس از کاشت (K₅) بودند. نتایج نشان داد که تنش کم‌آبی موجب کاهش صفات ارتفاع بوته، تعداد گل، وزن خشک بوته و عملکرد گل خشک گردید. محلول پاشی کیتوزان صفاتی همانند تعداد شاخه فرعی، وزن و عملکرد گل خشک را افزایش داد. نتایج مشخص کرد که محلول پاشی کیتوزان به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت موجب حصول بالاترین میزان درصد و عملکرد انسانس و بیشترین مقدار کامازولن انسانس در شرایط تنش کم‌آبی شد. بنابراین استفاده از پلیمر زیستی کیتوزان به عنوان ماده‌ای طبیعی به منظور کاهش خسارت تنش رطوبتی و همچنین افزایش کامازولن در بابونه آلمانی حائز اهمیت است.

واژه‌های کلیدی: انسانس، پلیمر زیستی، عملکرد گل، کامازولن، کیتوزان.

مقدمه (Salamon, 1992). در مطالعات بالینی و تجربی اثرهای درمانی بابونه در بیماری‌های دستگاه گوارش و عصبی و خواص ضد التهاب، ضد ویروس، ضد میکروب، آنتی‌اکسیدان و ضد سرطان برای این گیاه اثبات شده است؛ همچنین مشخص شده است که این گیاه در التیام و بهبود زخم‌ها مؤثر است (Rabiei & Rafieian, 2018).

بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*) گیاهی علفی، یک‌ساله متعلق به تیره کاسنی و یکی از ۹ گیاه دارویی مهم دنیا می‌باشد. بابونه در تمام فارماکویه‌های معتبر به عنوان یک گیاه دارویی معرفی شده و خواص درمانی گل‌های آن مورد بررسی قرار گرفته است

می باشد که باعث می شود تبخیر آب از سطح گیاه محدود شود (Malekpour *et al.*, 2017). ایسیتورها ترکیب هایی با منشاء زیستی یا غیرزیستی هستند که از طریق القای سیستم دفاعی باعث بیوسنتر و انباست متabolیت های ثانویه می شوند (Zhao *et al.*, 2005). کیتین و کیتوزان به عنوان یک آمینو پلی ساکارید طبیعی که دارای ساختمن بی نظری و خصوصیاتی چند منظوره هستند و دارای ویژگی های بارزی همانند سازگاری زیستی بالا، زیست تخریب پذیری قابل قبول در کنار سمیت پایین و همچنین خواص آنتی باکتریال و ضد حساسیت می باشند که کاربردهای متعدد صنعتی، دارویی و کشاورزی برای آن گزارش شده است (Rinaudo, 2008). کیتین ترکیب اصلی دیواره های سلولی برخی جانوران از جمله خانواده خرچنگ مانند میگو، خرچنگ خاردار، حشرات، پاتوژن های گیاهی و میکروارگانیسم ها را تشکیل می دهد (Babel & Kurniawan, 2003). کیتوزان یک پلی ساکارید پلی کاتیونی است که به عنوان ایسیتور زیستی کارآمد برای افزایش تولید متabolیت های ثانویه گیاهان دارویی زیادی تأثیر شده است (Chenge *et al.*, 2006). همچنین مشخص شده است که کیتوزان از جمله ایسیتورهای زیستی می باشد که باعث ایجاد تغییرات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی در گیاهان می گردد (Malekpour *et al.*, 2017) و همکاران (Bittelli, 2001) طی پژوهشی گزارش کردند که محلولپاشی کیتوزان منجر به بسته شدن روزنه ها و کاهش تعرق در گیاه فلفل گردید و موجب کاهش ۴۳-۲۶ درصدی مصرف آب شد، در حالی که عملکرد تغییر محضوسی نداشت. همچنین بیان کردند که می توان از کیتوزان به عنوان ماده ضد تعرق برای حفظ آب در کشاورزی استفاده کرد. طی مطالعه ای مشخص شد که محلولپاشی کیتوزان منجر به افزایش ارتفاع بوته، وزن هزاردانه، عملکرد زیستی، عملکرد دانه، قطر طبق و میزان کلروفیل کل در آفتابگردان گردید (Yadollahi dehcheshmeh *et al.*, 2014). همچنین در تحقیقی مشخص شده است که در شرایط تنش خشکی، محلولپاشی گیاهان برنج در مرحله تشکیل پانیکول با محلول های ۰/۰۱ یا ۰/۰۲ درصد اولیگو کیتوزان وزن پانیکول، وزن هزاردانه و عملکرد دانه را به میزان ۱۶٪ افزایش داد (Boonlertnirun *et al.*, 2007) و همکاران (Emami Bistgani, 2007) بیان کردند

عوامل محیطی محل رویش گیاهان دارویی بر مقدار کل ماده مؤثره و عناصر تشکیل دهنده آن و تولید وزن خشک گیاه تأثیر می گذارد. تنش خشکی از جمله تنش های محیطی است که علاوه بر کاهش رشد رویشی و تغییر در ساختارهای آناتومیکی گیاه، از طریق ایجاد تنش ثانویه مانند تنش اکسیداتیو، سبب تغییر در مسیرهای سنتر ترکیب ها و متabolیت های ثانویه می شود (Sharma *et al.*, 2012). از صدمات اکسیداتیو مهمی که در شرایط خشکی ایجاد می گردد، تخریب مولکول کلروفیل است. کاهش میزان رنگیزه های فتوسنتزی به طور مستقیم می تواند باعث کاهش قابلیت فتوسنتز شده و تولید اولیه را محدود سازد (Dashti *et al.*, 2015). در طی بروز تنش خشکی، گیاهان با ذخیره مواد تنظیم کننده اسمزی همانند اسیدهای آمینه، قندها، برخی یون های معدنی، هورمون ها و پروتئین ها سعی در مقابله با تنش دارند. در میان ترکیب های آلى، پرولین یکی از مهمترین تنظیم کننده های اسمزی به شمار می رود (Prasad *et al.*, 2004). گونه های مختلف گیاهان دارویی تحت آبیاری کامل و تنش خشکی واکنش های متفاوتی از خود نشان می دهند. تولید متabolیت های ثانویه در گیاهان به وسیله عوامل محیطی تغییر می یابند و تنش خشکی عامل مؤثری در رشد و همچنین تولید ترکیب های طبیعی گیاهان دارویی می باشد (Baher *et al.*, 2002). برای بوجود آمدن گل، گیاه نیاز به رشد رویشی مناسب و تولید اندام های تشکیل دهنده آن در مراحل مختلف رشد رویشی و زایشی دارد. تأثیر خشکی بر هر یک از اجزای تشکیل دهنده گل می تواند منجر به تغییر در میزان گل تولیدی شود. طی پژوهشی محققان گزارش کردند که تنش خشکی منجر به کاهش تعداد گل، وزن گل و وزن خشک اندام هوایی در گیاه دارویی با بونه گردید (Ghanidehkordy *et al.*, 2011). Afzali و همکاران (Afzali, 2007) طی پژوهشی تأثیر تنش خشکی بر بونه را مورد مطالعه قرار داده و گزارش کردند که اعمال تنش خشکی، وزن خشک گلها و میزان فلاونوئیدها را در گیاه کاهش داد. یکی از راهکارهای مؤثر برای حفظ گیاه در شرایط تنش خشکی استفاده از مواد ضد تعرق، از جمله ایسیتور کیتوزان

کشور تحقیق و پژوهش در زمینه تولید گیاهان دارویی در شرایط کمبود رطوبت و روش‌های مدیریتی آن ضروری بهنظر می‌رسد. هدف از اجرای این آزمایش، بررسی اثرهای محلول‌پاشی کیتوزان در شرایط تنفس کم‌آبی بر ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه دارویی باونه آلمانی بود.

مواد و روش‌ها

آزمایش در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبدکاووس با مختصات طول جغرافیایی ۵۵ درجه و ۱۲ دقیقه طول شرقی و ۳۷ درجه و ۱۶ دقیقه عرض شمالی و ۴۵ متر ارتفاع از سطح دریا در سال زراعی ۱۳۹۳-۹۴ اجرا شد. براساس اطلاعات ایستگاه هواشناسی گنبدکاووس، این محل در سیستم طبقه‌بندی کوین دارای اقلیم مدیترانه‌ای گرم و نیمه‌خشک و متوسط بارندگی سالانه ۴۵۰ میلی‌متر می‌باشد. قبل از شروع آزمایش بهمنظور بررسی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش، نمونه‌برداری از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر انجام گردید که نتایج آن در جدول ۱ گزارش شده‌است.

که محلول‌پاشی کیتوزان منجر به افزایش عملکرد ماده خشک و عملکرد اسانس در گیاه آویشن دنایی گردید. طی پژوهش دیگری مشخص شد که محلول‌پاشی کیتوزان منجر به افزایش ارتفاع، تعداد گل و عملکرد گوجه فرنگی گردید (Sultana *et al.*, 2017). گروهی از محققان بیان کردند که کاربرد کیتوزان منجر به افزایش سطح برگ و ماده خشک کل در گیاه دارویی آویشن دنایی گردید (Emami Bistgani *et al.*, 2017). طی مطالعه‌ای مشخص شد که تیمار کردن گل لیزمانیوس (*Eustoma grandiflorum*) با کیتوزان سبب افزایش رشد و توسعه غنچه‌ها شد و بدلیل افزایش میزان آنتوسیانین در گلبرگ منجر به افزایش کیفیت گل گردید (Uddin *et al.*, 2004). نتایج یک تحقیق نشان داد که محلول‌پاشی کیتوزان ارتفاع بوته، سطح برگ، وزن خشک برگ و ساقه گلرنگ را افزایش داد (Mahdavi *et al.*, 2012).

مطالعات انجام شده در زمینه تولید گیاهان دارویی بیانگر آن است که استفاده از مواد طبیعی و زیست تخریب‌پذیر بدلیل بهبود کیفیت محصول، می‌تواند بهترین شرایط را برای تولید این گیاهان فراهم آورد. همچنین با توجه به شرایط کم‌آبی در بیشتر مناطق

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش (عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر)

هدايت الکتریکی اسیدیته (ds/m)	مواد خنثی شونده (%)	کربن آلی (%)	نیتروژن (%)	فسفر (ppm)	پتاسیم (ppm)	رس (%)	رس (%)	سیلت (%)	مساهه بافت خاک (%)
۱/۱۹	۷/۹	۸/۹	۰/۶۸	۰/۰۷	۱۳/۴	۳۵۶	۱۵	۶۴	۲۱

۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۷۵ روز پس از کاشت (K_۱، محلول‌پاشی به مقدار ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت (K_۴) و محلول‌پاشی به مقدار ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۷۵ روز پس از کاشت (K_۵) بودند. پس از انجام عملیات خاک‌ورزی و پیاده‌سازی نقشه طرح، کرت‌هایی با ابعاد ۱/۵ در سه متر ایجاد و در داخل هر کرت پنج ردیف برای کاشت در نظر گرفته شد. کشت در ردیف‌هایی با فاصله ۳۰ سانتی‌متر و با فاصله بوته پنج سانتی‌متر روی ردیف انجام گردید. فاصله کرت‌ها از هم

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی شامل آبیاری در دو سطح، به صورت آبیاری پس از ۶۰ و ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A (به ترتیب شرایط بدون تنفس و تنفس کم‌آبی) و محلول‌پاشی کیتوزان در پنج سطح شامل عدم مصرف کیتوزان (محلول‌پاشی با آب مقطر به عنوان تیمار شاهد (K_۱)), محلول‌پاشی به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت (K_۲)، محلول‌پاشی به مقدار

Biochrom libera-S22 قرائت شد و براساس رابطه زیر مقدار کامازولن برآورد گردید (IHP).

$$C = [(50 \times 10 \times E \times 184.3) / (\epsilon \times 1000)] \times 100$$

در رابطه بالا، C: درصد کامازولن در انسانس، عدد ۵۰: وزن گل خشک انسانس گیری شده به گرم، عدد ۱۰: حجم نهایی نمونه، عدد $184/3$ وزن مولکولی کامازولن، E= عدد جذبی قرائت شده و ۶ ثابت جذب مولار کامازولن که برابر ۴۲۰ می‌باشد.

پس از اطمینان از یکنواختی داده‌ها، تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرمافزار (Ver.9) SAS انجام شد. برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ استفاده شد؛ در ضمن برای صفاتی که اثر متقابل آبیاری \times کیتوزان معنی‌دار شد، برش‌دهی اثرهای متقابل در هر یک از سطوح آبیاری با استفاده از نرمافزار SAS انجام گردید و مقایسه میانگین سطوح مختلف کیتوزان و رتبه‌بندی آنها در هر سطح آبیاری به طور مجزا انجام شد.

نتایج ارتفاع گیاه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تیمار آبیاری در سطح احتمال ۱٪ تأثیر معنی‌داری بر ارتفاع بوته داشت (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین ارتفاع باپونه مربوط به تیمار آبیاری شاهد (۴۳/۰۱ سانتی‌متر) بود و اعمال تنفس کم‌آبی منجر به کاهش ۱۴ درصدی ارتفاع گیاه گردید (جدول ۳).

تعداد شاخه فرعی

در این مطالعه تعداد شاخه فرعی در گیاه تحت تأثیر تنفس قرار نگرفت، ولی کیتوزان تأثیر معنی‌داری بر صفت مذکور داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که کاربرد تیمار سطح دوم محلول‌پاشی کیتوزان (K₂) به افزایش ۱۰ درصدی تعداد شاخه فرعی نسبت به تیمار

یک متر و فاصله بلوک‌ها از یکدیگر به منظور جلوگیری از اختلاط تیمارها سه متر در نظر گرفته شد. براساس نیاز گیاه و نتایج آزمون خاک، ۸۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (از منبع کود اوره) در دو مرحله ۵۰٪ زمان کاشت و ۵۰٪ زمان پنجه‌دهی و ۶۰ کیلوگرم در هکتار سوپر فسفات تریپل در زمان کاشت با خاک هر کرت مخلوط (Matricaria chamomilla L.) مورد استفاده از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه گردید و در تاریخ ۱۰ بهمن بذرها به صورت دستی کشت شدند. به منظور سهولت در کاشت بذرهای ریز باپونه، بذرها با نسبت یک به ده با ماسه بادی مخلوط شدند. پس از سبز شدن برای دستیابی به تراکم مطلوب در مرحله شش برگی اقدام به تنک گیاهان گردید. پس از استقرار بوته‌ها و در زمان هشت برگی گیاهان تیمارهای آبیاری اعمال شدند. برداشت گل‌ها به صورت دستی انجام شد و گلها در سایه خشک شدند. به منظور بررسی صفات مورد نظر، ۱۰ بوته به طور تصادفی پس از حذف اثر حاسیه‌ای از هر کرت انتخاب و صفاتی همانند ارتفاع بوته، تعداد شاخه فرعی در بوته، تعداد گل‌آذین در بوته، وزن خشک بوته، وزن خشک گل در بوته و عملکرد گل خشک مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای تعیین وزن خشک بوته‌ها نمونه‌ها در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد تا رسیدن به وزن ثابت در داخل آون خشک شدند. برای انسانس گیری ۵۰ گرم پودر گل باپونه را به طور دقیق توزین کرده و بهروش تقطیر با آب انسان آن با استفاده از دستگاه کلونجر به مدت سه ساعت استخراج شد (Ghasemi Dehkordi, 2002) و عملکرد انسانس از حاصل ضرب عملکرد گل در درصد انسانس بدست آمد.

اندازه‌گیری مقدار کامازولن براساس روش فارماکوپه گیاهی ایران انجام شد (Ghasemi Dehkordi, 2002). بدین منظور انسان حاصل از ۵۰ گرم گل خشک به بال نژد ۱۰ میلی‌لیتری انتقال یافت و با دی‌کلرومتان به حجم ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد. جذب این محلول در طول موج ۶۰۳ نانومتر در دستگاه اسپکتروفوتومتری مدل

معنی داری در سطح آماری ۵٪ بر وزن خشک گل در بوته داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین های سطوح کیتوزان مصرفی مشخص کرد که در این تحقیق محلول پاشی کیتوزان در مقادیر و زمان های مختلف موجب افزایش ۲۴-۳۳ درصدی وزن گل خشک نسبت به تیمار شاهد گردید و بیشترین میزان صفت یادشده به تیمارهای سطوح چهارم و دوم کیتوزان تعلق داشت (جدول ۴).

عملکرد گل خشک

در این پژوهش اثرهای اصلی کیتوزان و آبیاری تأثیر معنی داری بر عملکرد گل خشک گیاه باونه آلمانی داشت (جدول ۲). مقایسه نشان داد که بیشترین میزان عملکرد گل خشک گیاه باونه آلمانی ($683/4$ کیلوگرم) به تیمار آبیاری تعلق داشت و تنفس خشکی باعث کاهش ($20/80$ ٪) عملکرد گل خشک گردید (جدول ۳).

در بین تیمارهای محلول پاشی کیتوزان، بیشترین عملکرد گل خشک مربوط به تیمار K₄ (محلول پاشی با غلظت ۲۵۰ میلی گرم در لیتر در ۶۰ روز پس از کاشت) به میزان $748/5$ کیلوگرم بود و کمترین میزان عملکرد گل به تیمار عدم مصرف کیتوزان ($449/6$ کیلوگرم) تعلق داشت (جدول ۴). در این آزمایش صفت عملکرد گل خشک تحت تأثیر اثرهای متقابل آبیاری و کیتوزان قرار نگرفت (جدول ۲).

شاهد عدم مصرف کیتوزان گردید. کمترین میزان صفت مذکور (۱۶/۳۳) نیز به تیمار K₅ (محلول پاشی کیتوزان با غلظت ۲۵۰ میلی گرم در لیتر در ۷۵ روز) تعلق داشت (جدول ۴).

تعداد گل در بوته

تجزیه واریانس داده ها نشان داد که عامل آبیاری تأثیر معنی داری بر تعداد گل در بوته باونه آلمانی داشت (جدول ۲). بررسی مقایسه میانگین داده ها نشان داد که بیشترین تعداد گل در تیمار آبیاری شاهد ($101/3$) مشاهده شد و تنفس خشکی باعث کاهش ($31/09$ ٪) تعداد گل در بوته گردید (جدول ۳). البته این صفت تحت تأثیر محلول پاشی کیتوزان و برهم کنش آبیاری و کیتوزان قرار نگرفت (جدول ۲).

وزن خشک بوته

در این پژوهش، آبیاری در سطح احتمال ۱٪ تأثیر معنی داری بر وزن خشک بوته در گیاه باونه آلمانی داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین وزن خشک بوته مربوط به تیمار آبیاری شاهد ($6/58$ گرم) بود و تنفس خشکی باعث کاهش وزن خشک گیاه به میزان $32/37$ ٪ نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۳).

وزن خشک گل در بوته

تجزیه واریانس داده ها مشخص کرد که کیتوزان تأثیر

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر تنش کم آبی و کیتوزان بر ویژگی های گیاه باونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*)

منابع تغییرات	آزادی	درجه	ارتفاع	تعداد شاخه	تعداد گل	وزن خشک	گل خشک	عملکرد	میزان	کامازولن	عملکرد	میزان	اسانس	میزان	عملکرد	عملکرد
بلوک	۲		۲۵/۳۴۳	۳۸/۳۸۱	۱۰۷۸	۰/۶۵۶	۰/۰۸۷	۷۸۸	۰/۰۲۱	۲۲۵	۱/۱۲۳***					
آبیاری	۱		۲۷۱/۲۰۱***	۲/۹۴۵ns	۷۴۳۱***	۲۴/۱۷***	۰/۲۵۹ns	۱۵۱۶***	۰/۰۰۰ns	۱۵۲/۲۴ns	۱۸/۲۰۰***					
کیتوزان	۴		۲۰/۱۵۱ns	۵۲/۱۰۸*	۸۹۷ns	۲/۷۹ns	۰/۸۵۴*	۶۷۲***	۰/۰۷۷***	۳۵۵***	۳۰/۱۵۶***					
آبیاری × کیتوزان	۴		۲۲/۰۱۸ns	۲/۵۰۲ns	۹۰۱ns	۱/۱۰ns	۰/۲۷۴ns	۸۶/۸۳ns	۰/۰۷۵***	۲۸۲***	۷/۴۸***					
خطا	۱۸		۱۳/۴۸۲	۱۸/۳۸۸	۳۷۶	۱/۱۰	۰/۲۲۴	۱۱۴	۰/۰۰۸	۴۸/۹۷	۰/۲۲۰					
ضریب تغییرات (%)			۹/۱۷	۲۱/۴۱	۲۲/۷۳	۱۹/۰۱	۱۸/۳۴	۱۷/۴۸	۱۲/۱۷	۲۱/۴۴	۷/۴۹					

* و **: به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ns

جدول ۳- مقایسه میانگین های اثر آبیاری بر صفات ارتفاع گیاه، تعداد گل در بوته، وزن خشک بوته و عملکرد گل خشک گیاه باونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*)

تیمار	ارتفاع گیاه (cm)	تعداد گل در بوته	وزن خشک بوته(g)	عملکرد گل خشک (kg.ha ⁻¹)
آبیاری معمول (شاهد)	۴۳/۰۱a	۱۰۱/۱۳a	۶/۵۸a	۶۸۳/۴a
تنش کم آبی	۳۷b	۶۹/۶۹b	۴/۴۵b	۵۴۱/۲b

در هر ستون میانگین هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی داری نیستند.

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های صفات تعداد شاخه فرعی، وزن خشک و عملکرد گل خشک گیاه بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*) تحت سطوح مختلف محلول‌پاشی کیتوزان

عملکرد گل خشک (kg.ha ⁻¹)	وزن خشک گل (g)	تعداد شاخه فرعی	محلول‌پاشی کیتوزان
۴۴۹/۶۰	۱/۹۵b	۲۱/۶۳ab	K ₁
۶۴۶/۵ab	۲/۷۸a	۲۴/۰۶a	K ₂
۶۴۰/۵abc	۲/۶۷ab	۱۸/۷۰ab	K ₃
۷۴۸/۵a	۲/۹۳a	۱۹/۳۶ab	K ₄
۵۶۱/۲bc	۲/۵۷ab	۱۶/۳۳b	K ₅

در هر ستون میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.

جدول ۵- مقایسه میانگین‌های صفات درصد و عملکرد اسانس گیاه بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla L.*) تحت تأثیر برهم‌کنش آبیاری و کیتوزان

میزان کامازولن (%)	میزان اسانس (%)	عملکرد اسانس (kg.ha ⁻¹)	کیتوزان
تنش کم‌آبی	آبیاری معمول (شاهد)	تنش کم‌آبی	آبیاری معمول (شاهد)
۳/۹۱d	۴/۴۴c	۰/۳۷b	۱/۶۶c
۹/۹۱a	۵/۲۸b	۰/۷۴a	۲/۱۴a
۹/۱۱a	۹/۷۶a	۰/۲۸b	۱/۶۷c
۷/۰۴b	۴/۳۳c	۰/۳۴b	۲/۲۰b
۵/۱۹c	۳/۵۷d	۰/۳۲b	۱/۶۷c

در هر ستون میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.

(جدول ۵). در شرایط تنش کمبود رطوبت نیز درصد اسانس به صورت معنی‌داری تحت تأثیر اعمال تیمارهای محلول‌پاشی کیتوزان قرار گرفت. مقایسه میانگین‌های برهم‌کنش آبیاری و کیتوزان نشان داد که محلول‌پاشی کیتوزان به میزان ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر کیتوزان ۶۰ روز پس از کاشت در شرایط تنش کم‌آبی، درصد اسانس را به‌طور معنی‌داری نسبت به شرایط عدم مصرف کیتوزان در گیاه بابونه افزایش داد و حائز رتبه برتر در جدول مقایسه میانگین‌های اثرهای متقابل گردید (جدول ۵).

درصد و عملکرد اسانس

در این تحقیق درصد و عملکرد اسانس بابونه به صورت معنی‌داری و در سطح آماری ۱٪، تحت تأثیر کیتوزان و همچنین برهم‌کنش آبیاری و کیتوزان قرار گرفتند (جدول ۲). در شرایط آبیاری معمول، محلول‌پاشی کیتوزان به میزان ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت منجر به افزایش معنی‌دار درصد اسانس بابونه نسبت به تیمار شاهد (عدم مصرف کیتوزان) گردید که البته با تیمار محلول‌پاشی به میزان ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر ۷۵ روز پس از کاشت اختلاف معنی‌داری نداشت

بادرشبو انجام شد، مشخص شد که تنفس خشکی در حد ۴۰٪ ظرفیت زراعی موجب کاهش ارتفاع بوته، طول و عرض برگ، طول میانگره، عملکرد اندام هوایی و عملکرد اسانس گردید (Safikhani *et al.*, 2007). بنابراین به نظر می‌رسد تنفس خشکی از طریق کاهش سرعت رشد گیاه موجب کاهش ارتفاع می‌گردد. البته کاهش رشد و ارتفاع گیاه در مواجهه با تنفس خشکی در گلرنگ بهاره (Farrokhinia *et al.*, 2011) و ریحان (Aslani *et al.*, 2011) نیز گزارش شده است. یکی از نخستین نشانه‌های کمبود آب، کاهش تورژسانس و در نتیجه کاهش رشد و توسعه سلول به ویژه در ساقه و برگ‌هاست. به طوری که با کاهش رشد سلول، اندازه اندام محدود می‌شود و بهمین دلیل است که کاهش ارتفاع گیاه و اندازه کوچکتر برگ را می‌توان اولین تأثیرات محسوس کم‌آبی در گیاهان برشمرد.

برای بروجود آمدن گل، گیاه نیاز به رشد رویشی مناسب و تولید اندام‌های تشکیل‌دهنده آن در مراحل مختلف رشد رویشی و زایشی دارد، بنابراین تأثیر کمبود رطوبت بر هر یک از اجزای تشکیل‌دهنده گل می‌تواند منجر به تغییر در میزان گل تولیدی شود. از این‌رو به نظر می‌رسد کاهش ۳۲ درصدی تعداد گل در گیاه بابونه در شرایط تنفس کم‌آبی نشان از تأثیر منفی تنفس کم‌آبی در طول دوره رشد گیاه برای تکمیل فرایند رشد کمی و کیفی خود بود که در نتیجه خشکی منجر به کاهش تعداد گل در گیاه شده است. طی پژوهشی مشخص شد که تنفس خشکی منجر به کاهش تعداد گل، وزن گل و وزن خشک اندام هوایی (Ghanidehkordy *et al.*, 2011) و میزان Afzali *et al.*, ۲۰۱۷) فلانوئیدها در گیاه دارویی بابونه گردید (Sultana و همکاران ۲۰۰۷). بیان کردند که محلول‌پاشی کیتوزان منجر به افزایش ارتفاع، تعداد گل و عملکرد گوجه‌فرنگی شد.

براساس اظهارات پژوهشگران کاهش وزن خشک بوته در شرایط کم‌آبی یکی از عوارض تنفس کمبود رطوبت می‌باشد (Bettaieb *et al.*, 2009). طی مطالعه‌ای

استفاده از ۱۲۵ میلی‌گرم کیتوزان در لیتر در زمان ۶۰ روز پس از کاشت منجر به افزایش ۵۲ و ۴۷ درصدی عملکرد اسانس به ترتیب در شرایط آبیاری معمول و تنفس کم‌آبی گردید. کمترین میزان عملکرد اسانس نیز ۱/۶۶ کیلوگرم در هکتار) به تیمار عدم محلول‌پاشی کیتوزان در شرایط کمبود رطوبت تعلق داشت. نتایج این پژوهش نشان داد که محلول‌پاشی کیتوزان به میزان ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت تحت هر دو شرایط رطوبتی مورد مطالعه موجب افزایش قابل ملاحظه عملکرد اسانس شده است.

درصد کامازولن

در این پژوهش عامل آبیاری، کیتوزان و برهمنکش آبیاری در کیتوزان تأثیر معنی‌داری در سطح آماری ۱٪ بر درصد کامازولن داشتند (جدول ۲). مقایسه میانگین اثرهای متقابل سطوح آبیاری در کیتوزان بیانگر آن بود که بیشترین درصد کامازولن (۹/۹٪) مربوط به سطح دوم کیتوزان (محلول‌پاشی به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت) در شرایط تنفس خشکی بود که با تیمار سطح سوم کیتوزان در شرایط آبیاری معمول و تنفس در گروه آماری مشابه قرار گرفتند (جدول ۳) که این امر احتمالاً نشان‌دهنده این است که کاربرد سطوح کیتوزان یادشده در افزایش ماده مؤثره گیاه بابونه آلمانی تأثیر قابل ملاحظه‌تری نسبت به سایر سطوح مورد ارزیابی داشته است.

بحث

براساس نتایج این تحقیق، تنفس خشکی باعث کاهش ۱۴ درصدی ارتفاع گیاه گردید که نتیجه این تحقیق با گزارش‌های موجود در مطالعات مشابه مطابقت داشت. Ghanidehkordy و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کردند که تنفس خشکی منجر به کاهش ارتفاع گیاه بابونه آلمانی گردید. همچنین طی مطالعه‌ای که بر روی گیاه دارویی

شاخه فرعی در گیاه و همچین افزایش وزن و عملکرد گل خشک گردید. پژوهشگران بیان کردند که کیتوزان به عنوان یک منبع کربن ممکن است رشد میکروب‌های مفید در خاک را تحریک کرده، فرایند تبدیل مواد آلی به معدنی را افزایش داده و به سیستم ریشه گیاهان در جذب بیشتر مواد غذایی از خاک کمک کرده و رشد گیاه را تحریک کند (Cho *et al.*, 2008). در تحقیقی که روی گیاه گلنگ انجام گردید، مشاهده شد که افزایش میزان مصرف کیتوزان موجب افزایش در عملکرد گردید (Amiri *et al.*, 2015). طی پژوهشی تأثیر کیتوزان بر محتوای ترکیب‌های پلی‌فنلی گیاه دارویی پونه مورد مطالعه قرار گرفت و مشخص شد که ارتفاع بوته و وزن Heng تر و خشک گیاه با مصرف این ماده افزایش یافت (Heng *et al.*, 2012). گزارش شده است که در شرایط تنفس، محلول‌پاشی گیاه برنج در مرحله تشکیل پانیکول با محلول‌های ۰/۰۱ یا ۰/۰۲ درصد اولیگو کیتوزان وزن پانیکول، وزن هزاردانه و عملکرد دانه را به میزان ۱۶٪ افزایش داد (Boonlertnirun *et al.*, 2007). همچنین طی مطالعه‌ای کاربرد کیتوزان ارتفاع و عملکرد ماده خشک قهقهه را افزایش داد (Dzung, 2010).

در این پژوهش محلول‌پاشی کیتوزان به میزان ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت در شرایط کمبود رطوبت، موجب افزایش ۵۱ درصدی میزان انسانس گیاه نسبت به تیمار شاهد گردید. پژوهشگران اثر سطوح مختلف رطوبت خاک (۵۵، ۷۰، ۸۵ و ۱۰۰٪ رطوبت مزروعی) را روی گیاه ریحان بررسی کرده و گزارش کردند که با کاهش رطوبت خاک، عملکرد انسانس کاهش یافته ولی درصد انسانس افزایش یافت (Omidbaigi *et al.*, 2003). در شرایط تنفس خشکی عملکرد گیاهان کاهش و معمولاً مقدار انسانس و متabolیت‌های ثانویه افزایش می‌یابد. با توجه به اینکه عملکرد انسانس تا حد زیادی تابع تغییرات عملکرد گیاه می‌باشد، به نظر می‌رسد دلیل کاهش عملکرد انسانس باونه آلمانی در این آزمایش، کاهش ۲۱ درصدی عملکرد گل در شرایط

مشخص شد که با کاهش میزان آب و ایجاد تنفس، ارتفاع بوته، وزن تر بوته و وزن خشک بوته در گیاه ریحان کاهش یافت (Aslani *et al.*, 2011). گزارش‌های مشابهی نیز در زمینه تأثیر سوء تنفس خشکی بر رشد گیاه باونه و کاهش ارتفاع و عملکرد گل باونه ارائه شده است (Baghalian *et al.*, 2008). همچنین مطالعه گیاه عجفری در شرایط تنفس خشکی نشان داد که خشکی سبب افزایش انسانس گیاه عجفری شد، در حالی که Petropoulos *et al.* (2008). گروهی از پژوهشگران گیاه دارویی مریم‌گلی را در شرایط تنفس کم‌آبی مورد بررسی قرار دادند و اذعان نمودند که افزایش انسانس، کاهش ارتفاع، کاهش سطح برگ و کاهش وزن خشک اندام هوایی گیاه در شرایط تنفس مشاهده گردید (Bettaieb *et al.*, 2009). در شرایط کم‌آبی، کاهش ماده خشک می‌تواند به دلیل فشار آماز سلول ناشی از کاهش سطح برگ گیاه باشد. در شرایط تنفس، گیاه سطح برگ خود را کاهش داده و همین امر به کاهش تولید مواد فتوسنتزی و در نهایت به کاهش وزن خشک گیاه منجر می‌گردد.

بنابراین به نظر می‌رسد که تنفس خشکی با ایجاد اختلال در رشد رویشی و زایشی گیاه، در نهایت منجر به کاهش عملکرد گیاهان می‌شود. در این آزمایش نیز اعمال تنفس خشکی منجر به کاهش ۲۱ درصدی عملکرد گل خشک نسبت به تیمار شاهد آبیاری گردید که این نتیجه با گزارش‌های مطالعات پیشین مطابقت داشت (Afzali *et al.*, 2007). عملکرد گل در گیاه باونه در مجموع حاصل برهمکنش اجزایی است که هر یک از آنها در مراحل مختلف رشد رویشی و زایشی شکل می‌گیرند. در این بین ماده خشک گیاه (عملکرد بیولوژیک)، ارتفاع بوته، تعداد ساقه و تعداد گل در هر بوته به عنوان مهمترین اجزاءی عملکرد گل محسوب می‌شوند.

در این بررسی مشخص شد که محلول‌پاشی کیتوزان به میزان ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت (زمان ساقه‌دهی گیاه) موجب افزایش ۱۰ درصدی تعداد

نتایج این تحقیق حکایت از آن دارد که تنفس خشکی منجر به کاهش صفاتی همانند ارتفاع گیاه، تعداد گل و وزن خشک گیاه دارویی با بونه گردید که همین امر در نهایت بر عملکرد گل تأثیرگذار بوده و آن را کاهش داد. نکته کاربردی در این مطالعه کاهش میزان آسیب گیاهان با کاربرد کیتوزان بود و محلول پاشی کیتوزان در شرایط کم آبی منجر به بهبود صفاتی همانند عملکرد گل، درصد و عملکرد انسانس گردید. در این آزمایش محلول پاشی کیتوزان به مقدار ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر ۶۰ روز پس از کاشت در شرایط و تنفس کم آبی منجر به حصول بیشترین درصد و عملکرد انسانس و بالاترین میزان ماده مؤثره کامازولن در انسانس گیاه با بونه آلمانی گردید. با توجه به گزارش‌های موجود می‌توان با انجام مطالعات تکمیلی کاربرد این ماده آلتی را برای کاهش تنفس خشکی در شرایط آب و هوایی مشابه در با بونه آلمانی پیشنهاد کرد و از اثرهای مثبت کیتوزان به عنوان یک محرک زیستی کارآمد برای بهبود بیوسنتر ماده مؤثره و دیگر متابولیت‌های ثانویه در رژیم‌های مختلف رطوبتی در تولید گیاهان دارویی بهره برد. به طوری که به نظر می‌رسد این امر گامی با ارزش در جهت مهندسی متابولیت و تولید داروهای گیاهی می‌باشد. در پایان پیشنهاد می‌شود که این پژوهش در مناطق مختلف کشور و در اقلیم‌های متفاوت، رژیم‌های مختلف رطوبتی و مقادیر متفاوت کیتوزان نیز انجام شود.

منابع مورد استفاده

- Afzali, S.F., Shariatmadari, M.A. and Moatar, F., 2007. Salinity and drought stress effects on flower yield and flavonol-o-glycosides in chamomile (*Matricaria chamomilla* L.). Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 23(3): 382-390.
- Amiri, A., Yadollahi, P., Siroosmehr, A.R. and Esmaeilzade, S., 2015. Effect of drought stress and chitosan and salicylic spray on morphological parameters of *Carthamus tinctorius* L. in Sistan. Journal of Oil Plants Production, 2(1):43-56.

کم آبی بوده است که با گزارش‌های ارائه شده همخوانی دارد (Omidbaigi *et al.*, 2003). کاربرد کیتوزان در شرایط تنفس خشکی همچنین منجر به افزایش درصد و عملکرد انسانس در گیاه دارویی آویشن دنایی گردید و دلیل آن نقش کیتوزان در فعالسازی ژن‌های جدید و مسیرهای بیوسنتری مختلف در جهت تولید متابولیت‌های ثانویه ذکر شده است (Emami Bistgani *et al.*, 2017) در آزمایشی به منظور بررسی تنفس خشکی بر ویژگی‌های فیزیولوژیک گیاه دارویی با درشبیو با سه سطح ۶۰، ۴۰ و ۲۰ درصد ظرفیت مزرعه مشخص شد که بیشترین عملکرد انسانس مربوط به تیمار آبیاری ۶۰٪ ظرفیت مزرعه بود و با افزایش سطح تنفس، میزان عملکرد انسانس کاهش یافت (Safikhani *et al.*, 2007). محققان اثرهای نامناسب تنفس خشکی را در کاهش عملکرد انسانس در گیاه دارویی ریحان گزارش کردند (Hasani *et al.*, 2002).

محلول پاشی کیتوزان در شرایط فراهمی رطوبت و همچنین در شرایط کمبود آب موجب افزایش درصد و عملکرد انسانس با بونه گردید. مشخص شده است که کاربرد کیتوزان به عنوان یک محرک گیاهی می‌تواند موجب تحريك تولید و افزایش قابل ملاحظه متابولیت‌های ثانویه در گیاهان گردد. بنابراین می‌توان گفت محرک‌هایی مثل کیتوزان ممکن است ژن‌های جدیدی را فعال کنند تا آنزیم‌ها و در نهایت مسیرهای بیوسنتری مختلفی را راهاندازی کنند و باعث تشکیل متابولیت‌های ثانویه شوند. Heng و همکاران (۲۰۱۲) گزارش کردند که کاربرد کیتوزان منجر به افزایش ۱۲ پلی‌فنول در گیاه پونه گردید و به نظر می‌رسد افزایش در پلی‌فنول‌ها به علت تحريك آنزیم‌های بیوسنتری از قبیل فنیل آلانین آمونیالیاز و چالکون سنتتاز پلی‌فنل باشد (Heng *et al.*, 2012). آزمایش دیگری مشخص کرد که کاربرد کیتوزان منجر به افزایش ترکیب‌های فلاونوئیدی در گیاه آویشن دنایی گردید (Emami *et al.*, 2017).

- oligosaccharides and their derivatives. Biological Activities and Applications, 42: 619-631.
- Emami Bistgani, Z., Siadat, S.A., Bakhshandeh, A., Ghasemi Pirbalouti, A. and Hashemi, M. 2017. Interactive effects of drought stress and chitosan application on physiological characteristics and essential oil yield of *Thymus daenensis* Celak. The Crop Journal, 5: 407-415.
 - Farrokhinia, M., Rashidi, M., Parsaneslam, B. and Sasandoost, R., 2011. Effect of drought stress on seed yield and several morphological traits of safflower. Journal of Agricultural Science, 5(3): 545-553.
 - Ghanidehkordy, F., Ghasemi pearbalouty, G., Hamedi, B. and Malekpour, F., 2011. Effects of water and nitrogen on morphological and physiological traits of his chamomile (*Matricaria aurea* L.). Journal of Herbal Drugs, 2(2): 101-111.
 - Ghasemi Dehkordi, N., 2002. Iranian Herbal Pharmacopoeia (Vol. 1). Ministry of Health Publition, Tehran, 542p.
 - Hasani, A., Omidbiygi, R. and Heidari Sharifabad, H., 2002. Effect of soil water levels on growth, yield and osmolytes accumulation in basil (*Ocimum basilicum*). Journal of Soil and Water Science, 17(2): 20-28.
 - Heng, Y., Xavier, C., Lars, F., Christensen, P. and Kai, G., 2012. Chitosan oligosaccharides promote the content of polyphenols in Greek Oregano (*Origanum vulgare* ssp. *hirtum*). Journal of Agriculture Food Chemistry, 60: 136-143.
 - Mahdavi, B., Modarres Sanavy, S.A.M., Aghaalkhani, M. and Sharifi, M., 2012. Effect of water stress and chitosan on germination and proline of seedling in safflower (*Carthamus tinctorius* L.). Crop Improvement, 25: 728-741.
 - Malekpour, F., Salimi, A. and Ghasemi Pirbalouti, A., 2017. Effect of bio-elicitor chitosan on physiological and morphological properties in purple basil (*Ocimum basilicum* L.) under water deficit. Plant Ecophysiology, 8(27): 56-71.
 - Omidbaigi, R., Hassani, A. and Sefidkon, F., 2003. Essential oil content and composition of sweet basil *Ocimum basilicum* at different irrigation regimes. Journal of Essential Oil Bearing Plants, 6(2): 104-108.
 - Petropoulos, S.A., Dimitra, D., Polissiou, M.G. and Passam, H.C., 2008. The effect of water deficit stress on the growth, yield and composition of essential oils of parsley. Scientia Horticulturae, 115(4): 292-297.
 - Prasad, S.P., Ram, C. and Uma, S., 2004. Effect of water logging duration on chlorophyll content, Anne, O., Tiiu, K. and Kailas, W., 2001. Volatile constituents of *Matricaria recutita* L. from Estonia. Estonian Academy of Science Chemistry, 50(1): 39-45.
 - Aslani, Z., Hasani, A., Rasouli Sadghiani, M.H., Sefidkon, F. and Barin, M., 2011. Effect of two species of arbuscular mycorrhiza on growth, chlorophyll content and phosphorus uptake in basil under drought stress conditions. Journal of Research in Iranian Medicinal and Aromatic Plants, 27(3): 471-486.
 - Babel, S. and Kurniawan, T.A., 2003. Low-cost adsorbents for heavy metals uptake from contaminated water: a review. Journal of Hazardous Materials, 97: 219-243.
 - Baghalian, K., Haghire, A., Naghavi, R. and Mohammadi, A., 2008. Effect of saline irrigation water on agronomical and phytochemical characters of chamomile (*Matricaria recutita* L.). Scientia Horticulturae, 116: 437-441.
 - Baher, Z.F., Mirza, M., Ghorbani, M. and Rezaii, M.B., 2002. The influence of water stress on plant height, herbal and essential oil yield and composition in *Satureja hortensis* L. Flavour and Fragrance Journal, 17: 275-277.
 - Bettaieb, I., Zakhama, N., Aidi Wannes, W., Kchouk, M.E. and Marzouk, B., 2009. Water deficit effects on *Salvia officinalis* fatty acids and essential oils composition. Scientia Horticulturae, 120: 271-275.
 - Bittelli, M., Flury, M., Campbell, G.S. and Nichols, E.J., 2001. Reduction of transpiration through foliar application of chitosan. Agricultural and Forest Meteorology, 107(3): 167-175.
 - Boonlertnirun, S., Sarabol, E.D., Meechoui, S. and Sooksathan, I., 2007. Drought recovery and grain yield potential of rice after chitosan application. Kasetart Journal Nature Science, 41: 1-6.
 - Cheng, X., Zhou, U. and Cui, X., 2006. Improvement of phenylethanoid glycosides biosynthesis in *Cistanche deserticola* cell suspension cultures by chitosan elicitor. Journal of Biotechnology, 121: 253-260.
 - Cho, M.H., No, H.K. and Prinyawiwatkul, W., 2008. Chitosan treatments effect growth and selected quality of sunflower sprouts. Journal of Food Science, 73: 570-577.
 - Dashti, M., Kafi, M., Tavakkoli, H. and Mirza, M., 2015. The study of some morpho-physiological indices Noruzak medicinal plants under drought stress. Iranian Journal of Field Crops Research, 13(2): 298-307.
 - Dzung, N.A., 2010. Enhancing crop production with chitosan and its derivatives. In chitin, chitosan,

- and antioxidative defense mechanism in plants under stressful conditions. *Journal of Botany*, 14: 1-26.
- Sultana, S., Islam, M., Khatun, M.A., Hassain, M. A. and Huque, R., 2017. Effect of foliar application of oligo-chitosan on growth, yield and quality of tomato and eggplant. *Asian Journal of Agricultural Research*, 11(2): 34-42.
 - Uddin, A.F.M.J., Hashimoto, F., Shimizu, K. and Sakata, Y., 2004. Monosaccharides and chitosan sensing in bud growth and pental pigmentation in *Eustoma grandiflorum* (Raf.). *Scientia Horticulturae*, 100: 127-138.
 - Yadollahi Dehcheshmeh, P., Bagheri, A., Amiri, A. and Esmaeilzadeh Behabadi, S., 2014. The effect of drought stress and chitosan foliar application on yield and photosynthetic pigments in sunflower (*Helianthus annuus* L.). *Crop Physiology Journal*, 21(6):73-83.
 - Zhao, J., Davis, L.C. and Verpoorte, R., 2005. Elicitor signal transduction leading to production of plant secondary metabolites. *Journal of Biotechnology Advances*, 23: 283-333.
 - nitrate reeducates activity, soluble sugars and grain yield of Maize. *Annals of Plant Physiology*, 18(1): 1-5.
 - Rabiei, Z. and Rafieian, M., 2018. A review on the pharmacological effects of *Matricaria chamomilla*. *Iranian Journal of Physiology and Pharmacology*, 2(4): 240-248.
 - Rinaudo, M., 2008. Main properties and current applications of some polysaccharides as biomaterials. *Polymer International*, 57(3): 397-430.
 - Safikhani, F., Heidari sharif abad, M., Siadat, S.A., Sarifi Ashoorabadi, A., Seydnejad, S.M. and Abbaszadeh, B. 2007. Effect of drought stress on percentage and yield of essential oil and physiological characteristics of (*Deracocephalum moldavica* L.). *Iranian Journal of Medical and Aromatic Plants*, 23: 86-99.
 - Salamon, I., 1992. Chamomile production in Czechoslovakia. *Focus on Herb*, 10: 1-8.
 - Sharma, P., Jha, A., Dubey, R. and Pessarakli, M., 2012. Reactive oxygen species, oxidative damage,

Effects of chitosan foliar application on quantitative and qualitative characteristics of German chamomile (*Matricaria chamomilla L.*) under water deficit stress conditions

M.S. Dehghani¹, M. Naeemi^{2*}, E. Gholamalipour Alamdari³ and H. Jabbari⁴

1- M.Sc. student, Department of Crop Productions, Faculty of Agricultural and Natural Resources, Gonbad Kavous University, Gonbad Kavous, Golestan, Iran

2*- Corresponding author, Department of Crop Productions, Faculty of Agricultural and Natural Resources, Gonbad Kavous University, Gonbad Kavous, Golestan, Iran, E-mail: Naeemi_701@yahoo.com

3- Gonbad Kavous University, Gonbad Kavous, Golestan, Iran

4- Seed and Plant Improvement Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

Received: May 2018

Revised: November 2018

Accepted: November 2018

Abstract

In order to evaluate the effects of chitosan foliar application under water deficit stress conditions on quantitative and qualitative characteristics of German chamomile (*Matricaria chamomilla L.*), a study was conducted based on randomized complete blocks design with factorial arrangement of treatments and three replications at Gonbad Kavous University research field, Iran in 2014 growing season. Treatments included irrigation at two levels, irrigation after 60 mm evaporation from class A pan and 100 mm evaporation from class A pan, and chitosan spraying at five levels including non-application of chitosan (spraying with distilled water as control (K_1)), chitosan spraying at 125 mg/l after 60 days of planting (K_2), 125 mg/l after 75 days of planting (K_3), 250 mg/l after 60 days of planting (K_4) and 250 mg/l after 75 days of planting (K_5). Results showed that water deficit stress decreased the plant height, number of flowers, plant dry weight and flower dry yield. Foliar application of chitosan increased the number of branches per plant and flower dry yield. Results indicated that utilization of second level of chitosan under stress and third level of chitosan under normal irrigation improved the chamazolen essential oil percentage and yield. According to results of this study, application of chitosan spraying at 125 mg/l after 60 days of planting under deficit water stress conditions caused the highest percentage and yield of essential oil and chamazulene percentage. In general, in order to prevent and reduce the damage of water stress as well as increased chamazulene, the use of bio-polymer chitosan as a natural material in German chamomile is important.

Keywords: Essential oil, bio-polymer, flower yield, chamazulene, chitosan.